

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 132 / פרשת חיי שרה תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קמט.

"איקפד רבא, אמר קא מגמרי טענתא לאינשי ומפסדי לי"

מספרת הגמרא השבוע: רבא חייב היה לאיסור הגר שנים עשר אלף זוז, איסור חלה ונטה למות, ובנו, שכיון שאף הוא היה גר לא היה אמור ליורשו, דאג מפני החוב העומד לפקוע. רבא עורר דיון בבית המדרש האם ישנה דרך שבה יוכל הגר להעביר את החוב לבנו, ואחד התלמידים הציע: הגר יודה בפני עדים שהכסף שייך לבן ובכך יקנהו הבן. החולה עשה כעצתו, ורבא בא בטרוניה לתלמידיו: גרמתם לי להפסד..

בספר יוסף דעת (עמ' קטז) מובא מכתב מעניין מרבי מאיר מאזוז שליט"א אודות גמרא זו

זמן ארוך שהיתי בבית החולים לשיקום בעקבות תאונה - מספר הרב- אך לא ראיתי שיפור ניכר. באחד הימים שוחחתי על הסוגיא האמורה והוכחתי שרבא התכוון בכל מקרה להחזיר את החוב, שאילו התכוון להשאיר את הכסף אצלו לא היה מעורר את העניין עד מותו של איסור כך בוודאי היה נשאר הכסף אצלו. מסתבר שכוננת רבא לא היתה אלא לחדד את התלמידים בפלפול ההלכה, ואף בתלונתו התכוון בבדיחותא. מתוך מסקנה זו נרדמתי, ובחלומי הופיע רבא הקדוש וברכני ברכת כהנים... כנראה ביקש להביע הסכמה להסבר... מאז השתפר מצבי ותוך זמן קצר שוחרתי מבית החולים

איך זה קשור אלינו?

סיפור על אמורא בוחנים במבט של מלאכים, לא של אנשים...

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קמז.

"אל תחזיקו במחלוקת, ואל תמרדו במלכות בית דוד"

אחיתופל, יועצו של דוד המלך חכם מופלג היה, הן בתורה, והן בענייני העולם; 'ועצת אחיתופל... בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלקים' - אומר הפסוק, ואכן מעולם לא נכשל בעצתו. אלא שאת שנאתו וקנאתו הגדולה לדוד לא הצליח לכבוש, וכשמרד אבשלום בדוד אביו, מיהר להצטרף למחנהו ולהעניק לו מעצותיו כיצד יכניע את אביו. יד' ה' סובבה שלא ישמעו לעצתו, ואחיתופל שהבין שהמערכה של אבשלום נידונה לכישלון שב לביתו, כתב צוואה, וטרף את נפשו בכפו. עד כאן הסיפור מספר שמואל. בגמרא השבוע מובאת צוואתו של אחיתופל ליוצאי חלציו, והיא, איך לא: אל תחזיקו במחלוקת ואל תמרדו במלכות בית דוד..

הוא עצמו נכשל בכך, אך את בניו ניסה לחנך לכך, עצוב.

על רצפת היער האוקראינית רבץ סרגיי הקטן למרגלות כסאו של ולאדק, הסב הזקן; "ילדי, ניחר גרונו של הסב, "כל ימי חלמתי לעזוב את הכפר, להכיר עולם, לחיות ברווחה, אך העצלות הותירה אותי כאן, בבקשה ממך, אל תהיה כמוני, עזוב את הכפר, תתקדם בחיים... - סיכם הסב וציפה לאישור; "סבאליה", הכריז הילד לאחר מחשבה, "נראה לי שגם אני אהיה כמוך, כשאהיה סבא אשב כאן עם נכדי ואבקש ממנו שלא יהיה עצלן כמוני..."

איך זה קשור אלינו?

לפני שנחנך את ילדינו, נחנך את עצמנו, זהו חינוך אמיתי...

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קמה:

"כל ימי עני רעים"

כמה פירושים נאמרו בגמרתנו השבוע על פסוק זה, וכולם מוציאים את הפסוק מפרוטו

מדוע אין לפרש את הפסוק כמשמעותו הפשוטה, כלומר: ימי של העני הם רעים, כנראה שחז"ל ידעו שעובדתית זה לא נכון, אין שום הכרח שימיו של חסר הממון יהיו רעים, הם יכולים להיות מאושרים להפליא. על כרחינו לפרש את הפסוק באופן אחר

בעמק שלמרגלות ארמונו של רומלוס המושל שכנה בקתו של אלברטו הדייג. מדי לילה צופה היה המושל בהערכה באלברטו הסועד את סעודתו הדלה, לוגם כוסית משקה ופותח בשיר צוהל ומתמשך... ובערב אחד הוא הופיע בפתח הבקתה; "הרי לך!", הושיט לדייג צרור ובו אלף זהובים, "תמו ימי ענייך!" - הכריז, בציפייה שהשמחה רק תלך ותגדל... הדייג ההמום בקושי הצליח להודות למיטיבו, הוא מיהר להסתיר את השקיק. למחרת כשיצא אל הים יצאה נפשו מדאגה לכסף שהותיר בבית, גם בסוף היום ליבו לא שקט; דאגתו על הממון התנחלה בבקתה, השמחה אבדה והשירה פסקה. כעבור שלשה ימים טיפס אלברטו במעלה הארמון, גוו כפוף, הוא הושיט את השקיק למושל וביקש בהתנצלות: "אנא, אדוני המושל, קח בחזרה את כספי, והשב לי את שמחתי..."

איך זה קשור אלינו?

לא כסף ולא מעדנים יקבעו אם נהיה מאושרים, האושר הוא פנימי, והוא תלוי רק בנו עצמנו..